

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Thomae Młodzianowski Poloni, Societatis Jesu,
Praelectionum Theologicarvm Tomus**

**Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682**

Difficultas III. Impugnantur aliorum explicationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82973)

positivam qualitatem, communis apprehensio confirmat, & ratio inter alias, quia sequeretur ly *sine jure*, esse quid positivum, utpote negationem negationis, ly autem *sine jure*, non est quid positivum; aliàs negatio ipsa, in ipso sine, (seu *non cum*) inclusa, esset quid positivum. Tum quia, jus est quasi concretum, cujus concreti constitutiva, habentiaque se per modum prioris, sunt prædicata, & partes definitivæ juris, designatio autem juridica, non est talis, cum pro illo priori, quo deberet antecedere jus, jam supponeret jus, à quo juridica denominatur. Tum quia, termini in physicis, eorumque designatio, facit, ne ulterius aliquid extendatur; hoc autem quod sit aliquid tantum, potius habetur ab entitate positiva quanti. Ergo etiam & designatio juridica terminorum libertatis, potius debet à nobis concipi quasi faciens, quare ulterius non habeatur jus. Ergo, dandus est alius conceptus hujus formalitatis, quæ est habere ad hoc jus.

DIFFICULTAS III.

Impugnantur aliorum Explicationes.

EXPLICAT I. Lugo. Sect. I. n. 5. Quod jus, quod respicitur à justitia, & ponitur in ejus definitione, sit Prælatio quædam moralis, quæ hic homo præfertur moraliter aliis, in usu talis rei, propter peculiarem connexionem, quam res habet cum eo, v. g. fera habet peculiarem connexionem cum eo, à quo capta est, si autem Dominus det illam alteri, jam fera habebit peculiarem connexionem cum hoc secundo, quatenus donator transulit moraliter in eum connexionem, quam ipse habebat ratione capturæ.

Hæc explicatio

NON SATISFACIT I. Quia per idem ad idem respondet. Si enim quæram, quid est jus? respondetur, prælatio moralis ad hoc habendum, interrogo, hæc prælatio potest esse non justitialis? per quid constituitur in ratione justitialis? respondetur, per hoc, quia habet prælationem connectentem illam rem in bonum ipsius habentis prælationem. Quæro, potest haberi illa connexio, & non esse justitialis, cur non enim? per quid ergo constituitur in ratione justitialis connexionis? recurrereque debet ad jus, adeoque idem per idem explicabis.

NON SATISFACIT 2. Quia, ut communiter urgetur, invenit Paulus rem Petri, uterque habet connexionem cum re in bonum proprium, peccaretque contra justitiam, qui Paulo illam surriperet; & tamen Paulus respectu Petri, non habet jus; inquiri, quare? quia non habet prælationem, quæro hic titulo inventionis habita in re, quæ erit ratio discernendi has prælationes & connexiones? illaque si erit legiti-

ma; erit quæsitum illud jus. Urget item Esparza, q. 2. non rectè definiretur homo, quod sit animal præferibile brutis, sed esset ostendenda radix illius prælationis. Ergo & in præsentem idem præstandum.

NON SATISFACIT 3. Pensamus has duas causales. Ideò habet prælationem, & connexionem in re in suam utilitatem, quia habet jus. Ideò habet jus, quia habet prælationem. Hæc posterior causalis, importat aliquid simile ei, ideo est homo, quia est risibilis, rationali illa propositione, utrobique aliquid posterius inferente. Struatur item imaginatio, quod unum istorum sit emanativum physicè, & aliud emanabile physicè, certè non jus ex prælatione emanaret; sed ex jure prælatio. Sicut prælatio non emanat dignitatem: sed prælationem dignitas, hinc ideo aliquis præfertur: quia est dignus. Quod si prælatio illa & connexio, est quid posterius jure, non potest esse definitiva juris: quia hic quæritur de definitivo, per prima.

ADDO. In dominio duorum in eodem instanti, de quo postea, non posse ostendi prælationem.

EXPLICATUR 2. communiter post Less. quod jus sit legitima potestas, ita aliquid exigens, ut si absque debita causa illi contraveniatur, injuria inferatur. *Hæc explicatio*

NON SATISFACIT. Tum quia. Nomine legitime potestatis venit juridica potestas, non quæcunque de hoc autem ipso quæritur, quid sit ista juridica, quid legitima potestas? Tum quia, malè describitur, jus est legitima potestas exigendi, cui si contraveniatur, fiat contra jus. Ergo etiam, cum explicatur per injuriam non rectè procedetur: quia injuria nihil aliud est, quam oppositio ad jus. Et sicut calor non rectè explicatur, per non frigere oppositum; ita & in præsentem. Tum quia. Nulla unquam est debita causa contraveniendi juri, & si habetur hæc causa, jam saltem protunc, non est illud jus. Ergo, immeritò mentio fit contraventionis juri, absque debita causa.

RESPONDEBIS. Nomine injuriæ non venire formalitatem contrariam juri, sed inæqualitatem, trahentem secum obligationem restituendi, vel certè læsionem aut diminutionem in suo.

CONTRA est. Quia si quærat, hæc ipsa obligatio restituendi, unde trahatur? nihil aliud respondebitur, nisi quia est contra jus. Ergo, à primò ad ultimum, jus erit legitima potestas, cui contraventio, est contraventio contra jus.

Concedo quidem, quod responsio per definitionem non debeat esse per aliquid distinctum, debet tamen esse per clarius, quod hic non servatur.

EXPLI-

EXPLICATUR 3. jus de quo hic, ex Esparza. q. 3. quod sit libera facultas disponendi de re aliqua, in utilitatem propriam, non impedibilis licet ab aliis. *Hec explicatio*

NON SATISFACIT. Tum quia. Videtur hanc facultatem disponendi esse posteriori ipso jure, ex illoque fluere. Sicut ex ipso habere, fuit disponere. Tum quia. Ly non esse impedibilem licet illam facultatem, vel supponit pro Ly non impedibilem sine injuria, & restabit querere, quid sit fieri injuriam, vel contra jus? Si autem supponit pro Ly non impedibilem sine peccato, nihil erit, quo constituatur illa definitio per prædicata justitiam, justitiamque importet. Tum quia. cum illam peccatum non importet. Tum quia. Non repugnat habere potestatem in utilitatem propriam in impedibilem licet, non tamen justitiam: & sicut posita definitione hominis; quod sit animal implume, bipes, recte argueretur non repugnat esse hominem plumatum, & unipedem, ita & in presenti, per Ly non repugnat, adlatum, bene illa definitio impugnabitur. Tum quia. Non debet esse eadem definitio juris & domini: habet se enim jus ad illud, vel tanquam genus ad speciem, vel tanquam radix ad passionem. Jam autem dominium prædicta definitione ordinariæ definitur. Tum quia. Est aliquid jus ad rem, & tamen habens jus ad rem, non habet liberam potestatem disponendi ut voluerit. Ergo apparet non bene definiti prædicto modo, jus in communi.

QUESTIO II.

De jure in quantum importat Dominium.

Genus hic de dominio, sive illud concipiatur per modum juris perfecti, sive per modum passionis, ut ita, juri, quod est quædam forma, respondeat sua passio. Quidquid sit de hoc, sit

DIFFICULTAS I.

Quid Dominium, & quæ ejus divisio?

Dominium, ut sic, prout est quid communis ad dominium proprietatis & jurisdictionis, definitur posset, quod sit jus disponendi. Dividitur in jus proprietatis & jurisdictionis. Jus proprietatis, est jus disponendi in utilitatem propriam. Addi solet communiter, absque injuria alterius. Jus autem jurisdictionis est potestas disponendi titulo superioratus, idque in bonum alienum, & huc revocantur jurisdictiones, earumque species variae.

Quod attinet ad dominium proprietatis, illud dividitur in dominium communitatis, & particularium. Dominium communitatis duplex est: quoddam, ut bono, in quo est dominium, singulae partes communitatis, quæ tales, uti possint, v.g. filius, vocaturque dominium locorum, jus universitatis &c. interdum autem do-

minio illo, non utitur communitas, nisi quæ communitas est, sive ad sumptus communes. Dominium autem particulare, erit dominium singularis alicujus personæ. Rursus hoc ipsum particulare, dividi potest in dominium excludens participem ad eam rem, vocaturque dominium plenum, non plenum autem, si non excludat.

Denique potest dividi dominium proprietatis in dominium perfectum, quod ad proprietatem rei, simul cum fructibus, extendi solet, definitivèque est, jus perfectè disponendi de re, nisi lege prohibeatur. Non additur de re corporali, ut ponunt Legistæ, ut extendatur ad omnia bona justitiam, qualia sunt fama, honor, &c. Additur *nisi lege prohibeatur*: quia certas aliquas dispositiones faciendas ex jure Ballo seu jure privato, potest restringere Magistratus, titulo juris alti, sive convenientis altiori potestati, supra bona privatorum, quantumvis hæc restrictio, non sit defectus domini. Imperfectum autem dominium est adhuc duplex, in substantiam, & non in fructus, vocaturque imperfectum, directum; personaque illo jure gaudens, vocatur Dominus proprietatis. Si autem non habeat proprietatem ullam, sed solum usum fructuum; vocabitur dominium usus fructus, multique cum Soto & Val. dicunt hoc esse improprie dominium. Videatur Tan. d. 4. n. 12.

Hic ipse usus fructus adhuc duplex est. Interdum enim est cum jure, ut vocant, utendi, usum juris sumendo sine ullo dominio, definiturque talis usus, jus utendi re aliena, salva ejus substantia; vocaturque usus formalis, usus fructus &c. Si autem non sit cum tali jure; sed non nisi de die in diem competat, appellatur usus nudus; possessorque talis vocatur usufructarius. Prior autem usufructuarius, hique, inter alia distinguuntur: quia usufructuarius non potest alteri ejusdem rei usum communicare, potest usu fructuarius. Lugo d. 2. n. 39. ponit, quod usufructuarius sit dominus fructuum, secus merè usufructuarius. Usufructuarius quamvis potatur usu absolute revocabili, non tamen revocabili ad placitum; secus usufructuarius, ut innuit cum aliis Tanner citatus q. 1. n. 22.

Inter species domini, est etiam servitus non passive accepta: sic enim est subiectio dominio, adeoque carentia domini, sed in quantum facit aliquid alienum, sibi servire. Reliquæ divisiones videantur apud alios.

Quia autem ad dominium etiam possessio spectat, illa definitivè est externa detentio rei ex animo, juris adminiculo concurrente. Sicque formata definitio etiam Theologis serviet. Divisio possessionis, & modi illam acquirendi, ab aliis decurruntur. Diceretur aliquid à nobis in materia practica.

Si quæras. Undenam emanavit divisio dominiorum? Responsio communis est, emanasse

R. P.
THE MLOD
JANOWSKI
Tom 3. c. 4.
D. VI
6